

De vraag voor de maand december was:

Heeft u bij de varroabestrijding mijten geteld en welke conclusie trekt u daaruit?

Naar aanleiding van die vraag ontvingen wij het volgende bericht.

Mijn vader is een imker met tien bijenvolken die bij mij in de tuin staan. Wij (ons gezin van vier personen) beleven daar ook veel plezier aan en af en toe verlenen we hand- en spandiensten.

Mijn vader is nogal secuur met zijn bijen dus wij horen alles over de mijt. Hij gebruikt al jaren Apistan strips en was daar redelijk tevreden over. Er liggen nogal veel mijten onder, de eerste dagen ongeveer 50 tot 100 stuks.

Echter dit jaar op advies van derden maar eens overgestapt op Thymovar. Misschien is het wel beter want

om altijd hetzelfde te gebruiken leek hem ook niets. De platen dus gekocht voor ongeveer €70,- en op de ramen gelegd volgens de beschrijving 3-4 weken en ja hoor, daar kwamen de mijten. Echter niet de aantallen die we gewend waren, slechts tien tot vijftien stuks per week. Dit hebben we 2 x 3 weken gebruikt en we dachten dat we dit jaar weinig mijten hadden. Maar m'n vader vertrouwde het niet helemaal en had nog een paar oude gebruikte strips Apistan van vorig jaar. Die werden tussen de ramen gehangen en tot z'n verbazing kwamen er nog tussen de 35 en 50 mijten uit de kast vallen en niet per week maar elke dag!

Dus de conclusie die wij trokken is dat niet ieder middel werkt en er nog niet genoeg voorlichting gegeven wordt.

Jack Schepers, Almelo

Rik Oldeven

Pastoor en imker

Van mijn vader herinner ik mij de uitspraak: als de kerk leegloopt, moet je bij de pastoor zijn. Volgens hem was die daarvoor als eerste verantwoordelijk. In de imkerij komt je zo nu en dan ongeveer hetzelfde ter ore: als het misgaat met de bijen, moet je bij de imker zijn. Is daar nou iets van waar? Ik laat veiligheidshalve kerk en pastoor voor rekening van mijn vader. Maar zoveel zoon ben ik wel dat ik me wel eens afvraag: is de imker niet vaak de eerstverantwoordelijke als het om het wel en wee van zijn bijen gaat. Hoe kom ik daarbij? Ik was een aantal jaren imker met daarnaast een volle weekbak werk. Allerlei zaken moesten in die vijf dagen worden voorbereid, uitgevoerd en geëvalueerd. Daartoe behoorden de deadlines (data die niet overschreden mogen worden), de inhoudelijke afspraken wat moet worden nagekomen) en tenslotte was daar de afrekening (niet goed, geld terug). En dan was het weekend. En in het weekend was het imkeren geblazen. Met de 'Weekendimker' erop af.

Maar ja, dat werkboek is niet zozeer ten behoeve van de bij dan wel vooral voor de imker geschreven: de bijen hanteren meestal andere deadlines dan mensen. In het weekend moet nl. ook de auto gewassen en vrouw en kinderen willen er ook wel eens uit, soms wel een heel weekend lang. En dan klinkt het al gauw: 'Die bijen redden zich wel. 't Is toch natuur'. In de auto probeer je nog uit te leggen dat er in dit land bijen zijn omdat er imkers zijn, maar ver kom je daar niet mee. Het slot van het liedje is dat het maar je hobby is. 'Toch, pa? Nou dan!'

In kast vier wordt het volk leeggezogen door de Varroa destructor. Waar blijft de baas met dat gemene maar levensreddende mierenzuur? Die parkeert zijn auto bij 'De Efteling'.